

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224634
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813224634.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: E. L., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom T., Ľ. Ondrejova 7, t. č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 4.418,44 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa E. L. je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.989,18 eur spolu s 8,5 % - ným ročným úrokom z omeškania od 11.9.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením odporkyne E. L. alebo pôvodne žalovaného odporcu C. Q., zaviazaného k plneniu na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.8.2013 č. k. 17Ro/296/2013-42, zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia druhého v návrhu na začatie konania uvedeného odporcu.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyňi a aj pôvodnému odporcovi C. Q. domáhal zaplatenia sumy 4.418,44 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12. 2010 do 10.9. 2013 vo výške 297,42 eur a spolu s 8,5 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.418,44 eur od 11.9. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že splnením jedným z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných odporcov. Návrh zdôvodnil tým, že odporkyňa uzatvorila s jeho právnym predchodcom, Slovenskou sporiteľňou, a.s., zmluvu č. 262875464 dňa 15.11. 2005. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňi poskytnutý úver v sume 150.000 Sk (4.979,09 eur) a odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Túto povinnosť si však odporkyňa nespĺnila a s úhradou dlžnej sumy sa dostala do omeškania. Pôvodný odporca, C. Q., v návrhu na začatie konania označený ako odporca v 2. rade prevzal na seba. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., prešla pohľadávka voči odporkyňi na navrhovateľa. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlžná suma predstavovala sumu 8.286,58 eur a pozostávala z istiny vo výške 8.067,29 eur a úroku z omeškania v sume 219,29 eur. Navrhovateľ si voči obom pôvodne žalovaným odporcom uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy 4.418,44 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru v počte 58, ktorých splatnosť nastala v období od 20.12. 2010 do

20.9. 2015, s tým, že splátky pôvodne splatné od 20.9. 2013 do 20.9. 2015 sa stali splatnými dňa 10.9. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Tunajší súd vo veci vydal dňa 14.3. 2014 platobný rozkaz č. k. 4Ro/488/2013-64, ktorým odporcom v 1. a 2. rade uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.418,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 297,42 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.418,44 eur od 11.9. 2013 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 405,16 eur a ostatné trovy konania vo výške 265 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči C. Q. (pôvodný odporca v 2. rade) dňa 5.8. 2014. Odporkyňa sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto bol voči nej platobný rozkaz uznesením zo dňa 23.9. 2014 č. k. 4Ro/488/2013-64 zrušený. Súd preto ďalej konal len s odporkyňou (pôvodný odporca v 1. rade).

Súčasný pobyt odporkyne a ani osobu, ktorá by bola ochotná a spôsobilá odporkyňu v konaní zastupovať ako opatrovník, sa súdu v konaní zistiť nepodarilo, preto súd v súlade s ust. § 48 ods. 4 O.s.p. uznesením zo dňa 4.11. 2014 č. k. 12C/155/2014-70 rozhodol tak, že písomnosti určené odporkyňa sa budú doručovať uložením v súdnom spise až do právoplatne skončeného konania.

Odporkyňa bola v konaní nečinná, neustanovila sa ani na jedno pojednávanie vo veci samej. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával súd vo veci v neprítomnosti odporkyne.

V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 26.9. 2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14.1. 2015 žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že v konaní navrhovateľ nepredložil všetky v návrhu ním uvádzané dokumenty, resp. že preukázal len existenciu Všeobecných obchodných podmienok. Nebolo tiež dokázané, či a ako odporca úver vyčerpal, kedy a s ktorou splátkou sa dostal do omeškania, či a ako bol vyzvaný na úhradu dlžných súm a kedy a ako Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len „SS“) uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny. Zo žiadneho navrhovateľom predloženého alebo navrhnutého dôkazu nevyplýva, kedy a ako odporkyňa účet reálne vyčerpala (k čerpaniu nedošlo podpisom zmluvy ale malo k nemu dôjsť bezhotovostne), ktoré splátky a kedy odporkyňa splatila a v akej výške (v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť, či sa dostal do omeškania a kedy). Takisto nebolo preukázané, kedy a ako navrhovateľ alebo SS vyzvali odporkyňu na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Poukázal na to, že je potrebné v prvom rade zaoberať sa otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné. Citujúc ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) tvrdil, že predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne zakázané, neprípustné), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. pretože navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporkyňa v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporkyňa poskytnuté, a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., v dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporkyňa uplatňovať pred súdom. Nepreukázanie vyššie uvedených skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočutím právnych zástupcov navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere č. 0262875464 zo dňa 15.11. 2005, Všeobecných obchodných podmienok („Všeobecné podmienky“), oznámenia o postúpení pohľadávky dňa 12.4. 2011, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011, prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier zo dňa 22.8. 2013, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.8. 2013 vrátane s poštového hárka, písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 14.1. 2015, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 19.1. 2015, splátkového kalendára, platobnej histórie k úverovému účtu, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu, mal súd zistený tento skutkový a právny stav:

Odporkyňa uzatvorila dňa 15.11. 2005 s právnym predchodcom navrhovateľa - SS, zmluvu o splátkovom úvere č. 0262875464, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 150.000 Sk, t.j. 4.979,09 eur. V zmluve si dohodli premenlivú úrokovú sadzbu 12,60 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 2.295 Sk, t.j. po 76,18 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 20.12. 2015, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.9. 2015, splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci a úroky v posledný deň kalendárneho mesiaca. Odporkyňa sa v zmluve takisto zaviazala zaplatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa poplatok za poskytnutie úveru vo výške 99,58 eur (3.000 Sk) a platiť mesačne poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50 Sk). V zmysle čl. II bodu 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou.

Podľa čl. IV bod 5 Zmluvy o úvere, dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 6,20 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, že dôjde k zmene úrokovej sadzby a/alebo poplatkov a/alebo sa dlžník omešká so splátkou a/alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy.

Z návrhu navrhovateľa, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, ako i z platobnej histórie k úverovému účtu vyplýva, že odporkyňa čerpala peňažné prostriedky od právneho predchodcu navrhovateľa v celkovej výške 150.000 Sk, t. j. vo výške 4.979,09 eur (čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“).

Z platobnej histórie účtu mal súd zistené, že z poskytnutého úveru uhradila odporkyňa právnemu predchodcovi navrhovateľa sumu v celkovej výške 1.989,91 eur (úhrady sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ a „Bezhot. splátka úveru“). Z doteraz odporkyňou realizovaných úhrad bola na istinu započítaná suma 1.386,36 eur, na poplatky suma 99,58 eur a na úrok z omeškania suma 503,97 eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 142,73 eur sú v platobnej histórii označené ako „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 4.331,83 eur je v platobnej histórii označený ako „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“.

Z navrhovateľom predložených písomností mal súd preukázané, že odporkyňa neuhrádzala splátky riadne a včas a s plnením sa dostala do omeškania.

Dňa 24.3. 2011 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporkyni. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 8.286,58 eur. Táto suma pozostávala z istiny 8.067,29 eur a úrokov z omeškania v sume 219,29 eur.

Listom zo dňa 12.4. 2011 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporkyni postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ listom zo dňa 22.8. 2013 odporkyni oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 22.8. 2013 a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 7.486,58 eur do 15 dní. Následne listom zo dňa 22.8. 2013 odporkyni zaslal pokus o zmier, v ktorom odporkyňu vyzval na zaplatenie sumy 7.486,58 eur do 15 dní, ktorá suma mala pozostávať z bankou vyrátanej istiny vo výške 7.267,29 eur a z bankou vyrátaného úroku z omeškania vo výške 219,29 eur a to všetko ku dňu 24.3. 2011.

Navrhovateľ si v konaní voči odporkyni uplatnil iba nárok na neuhradené splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 20.12. 2010 do 20.9. 2015 (t.j. splátky, ktoré ku dňu podania návrhu neboli podľa jeho názoru premlčané) v sume celkom 4.418,44 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok až do konečnej splatnosti úveru, resp. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 10.9. 2013 (hoci z listu zo dňa 22.8. 2013 vyplýva, že k mimoriadnej splatnosti došlo dňa 22.8. 2013).

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne i na pojednávaní pred súdom dňa 2.2. 2015 trval na nedôvodnosti podaného návrhu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa v spore. Tvrdil, že navrhovateľ nijako nepreukázal, že by boli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o

bankách, t. j. preukázanie písomnej výzvy banky adresovanej klientovi, že je v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku a následne trvanie tohto omeškania aspoň 90 dní. Pretože žiaden písomný dôkaz o splnení týchto podmienok postupiteľnosti pohľadávky z banky na navrhovateľa neboli splnené, navrhovateľ nepreukázal aktívnu legitimáciu v spore. Poukázal tiež na to, že vyhlásenie postupcu o splnení podmienky podľa § 92 ods. 8 o bankách nenahrádza jednostranné vyhlásenie banky o ich splnení obsiahnuté v ods. 4.2 písm. d/ Zmluvy o postúpení pohľadávok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 879j Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení

platnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku *lex specialis* (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu.

Bolo nepochybne preukázané, že medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania tiež bolo zistené, že odporkyňa podmienky zmluvy nedodržala, dohodnuté splátky nesplácala riadne a včas. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že odporkyňa neuhradila právnemu predchodcovi navrhovateľa pohľadávku v celkovej výške 8.286,58 eur a táto pohľadávka v dôsledku postúpenia prešla na navrhovateľa. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie posledných 58 neuhradených splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 20.12. 2010 do 20.9. 2015, resp. do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 10.9. 2013 v celkovej sume 4.418,44 eur, nárok ktorý premlčaný nebol v trojročnej premlčacej dobe a na ktorý by navrhovateľ mal nárok v prípade, ak by úverová zmluva bola platná a ak by obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“).

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyňi z úveru sumu 150.000 Sk (4.979,09 eur), pričom odporkyňa mala vrátiť navrhovateľovi úver aj s navýšením vo výške 270.810 Sk (8.989,24 eur). Vyššie uvedená suma nie je v Zmluve o splátkovom úvere vôbec uvedená, vyplýva však zo súčiny výšky mesačnej splátky úveru (2.295 Sk) a počtu splátok (118). Zohľadniac výšku poskytnutého úveru a sumu, ktorú mala odporkyňa navrhovateľovi vrátiť, mala byť v Zmluve o splátkovom úvere uvedená ročná úroková miera vo výške 6,19 % a RPMN vo výške 14,27 %.

Preskúmaním uvedenej úverovej zmluvy súd zistil, že uzavretá úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, avšak ide o údaj, ktorý nezodpovedá reálnej RPMN predmetného spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové ročné náklady na pôžičku. RPMN zahrňuje úroky, poplatky aj prípadné poistenie. RPMN má vyjadrovať číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. RPMN udáva percentuálny podiel z dlžnej čiastky, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti so splátkami, správou a ďalšími výdajmi spojenými s čerpaním úveru. Avšak RPMN uvedená v predmetnej zmluve v zmysle vnútroštátnej úpravy nevyjadruje percentuálny podiel z dlžnej čiastky, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti so splátkami, správou a ďalšími výdajmi spojenými s čerpaním úveru. RPMN je vzhľadom na poplatky a ostatné náklady spotrebiteľa súvisiace so spotrebiteľským úverom vždy vyššia ako úroková sadzba úveru dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak je ročná úroková sadzba úveru dohodnutá v Zmluve vo výške 12,60 %, nemôže byť RPMN, vzhľadom na dohodnuté poplatky za správu úverového účtu, v nižšej výške ako je 12,60 %, no v Zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 6,20 %, čo nezodpovedá skutočnosti. Vzhľadom na čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS vyhodnotil súd, že uvedenie RPMN, síce vo výške, ktorá je v súlade s vnútroštátnou úpravou, ale ktorá nezodpovedá skutočnosti a požiadavkám komunitárneho práva na ochranu spotrebiteľa, je nekalou podmienkou. Keďže ide o nekalú podmienku, je neplatná, a preto ako keby ani nebola v predmetnej zmluve o splátkovom úvere uvedená. Súd mal za to, že ak aj je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená RPMN, ktorá nezodpovedá podmienkam poskytnutého úveru, ako keby tam ani nebola uvedená, nakoľko ide o klamlivý, nesprávny a zavádzajúci údaj. Neuvedenie RPMN, resp. jej neuvedenie v skutočnej výške v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006 znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z platobnej histórie k úverovému účtu mal súd preukázané, že odporkyňa vyčerpala od navrhovateľa sumu 150.000 Sk, t. j. sumu 4.979,09 eur. Ku dňu podania návrhu na súd odporkyňa vrátila navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi spolu sumu 1.989,91 eur, rozdiel predstavuje sumu 2.989,18 eur (4.979,09 - 1.989,91), sumu ktorú uložil súd odporkyňi navrhovateľovi zaplatiť, s tým, že

plnením odporkyne Adriany Szentkirályiovej alebo pôvodne žalovaného odporcu Romana Homolu, zaviazaného k plneniu na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.8.2013 č.k. 17Ro/296/2013-42, zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia druhého v návrhu na začatie konania uvedeného odporcu. V prevyšujúcej časti žalovanej istiny (1989,91 eur) súd návrh navrhovateľa zamietol.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa sa dostala s plnením do omeškania, vznikol navrhovateľovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Navrhovateľ si tento úrok vo výške 8,5 % ročne z jednotlivých splátok v sume po 76,18 eur vyčíslil odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti až do dňa 10.9. 2013 a od 11.9. 2013 z celej žalovanej istiny 4.418,44 eur až do zaplataenia. Súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi ním v konaní uplatnený 8,5 % - ný ročný úrok z omeškania zo súdom priznanej istiny 2.989,18 eur dňom nasledujúcim po splatnosti celého dlhu, teda dňom 11.9. 2013 až do zaplataenia s tým, že plnením odporkyne E. L. alebo pôvodne žalovaného odporcu C. Q., zaviazaného k plneniu na základe Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26.8.2013 č. k. 17Ro/296/2013-42, zaniká v rozsahu plnenia jedného z nich povinnosť plnenia druhého v návrhu na začatie konania uvedeného odporcu. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol (v celom rozsahu za obdobie od 21.12. 2010 do 10.9. 2013 a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1989,91 eur od 11.9. 2013 do zaplataenia).

Vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní namietol aktívnu legitimáciu navrhovateľa vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 (správne § 92 ods.7) zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa uvedeného ustanovenia môže banka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe - aj osobe, ktorá nie je bankou - aj bez súhlasu klienta v prípade, ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Citované ustanovenie ďalej uvádza, že toto právo banka nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že poslednú úhradu odporkyňa právne predchodcovi navrhovateľa zaplatila 2.3. 2010 (teda viac než rok pred postúpením pohľadávky) a celkový počet dní omeškania odporkyne s plnením záväzku bol ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 24.3. 2011, 1190. Z toho je teda zrejmé, že súčet všetkých omeškaní odporkyne so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku presiahol jeden rok, preto neplatia obmedzenia v súvislosti s možnosťou postúpenia pohľadávky vyplývajúce z prvej vety ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách. Súd preto považoval zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011 uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a navrhovateľom za platný právny úkon. V dôsledku toho je teda navrhovateľ aktívne legitimovaný na podanie návrhu voči odporkyňi. K platnému postúpeniu pohľadávky v zásade nie je treba súhlas dlžníka (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak pohľadávku nie je možné postúpiť, ak by postúpenie odporovalo dohode veriteľa s dlžníkom. Dlžník má v zmysle ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka možnosť, aby dohodou s veriteľom vopred vylúčil prípadné postúpenie pohľadávky inému, resp. obmedzil postúpenie pohľadávky iba na určité osoby a voči iným postúpenie pohľadávky takouto dohodou vylúčil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní si náhradu trov uplatnil len navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý v spore mali čiastočný úspech a preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.